

UCHWAŁA Nr 0102-190/15
KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ
w Olsztynie
z dnia 27 maja 2015 roku

w sprawie badania zgodności z prawem Uchwały Nr VII/41/2015 Rady Miejskiej w Kisielicach z dnia 6 maja 2015 r. w sprawie zwolnień od podatku od nieruchomości w ramach pomocy o charakterze de minimis.

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Olsztynie w składzie:

Przewodniczący: Iwona Bendorf-Bundorf

Członkowie:

1. Mirosław Czerny
2. Janusz Facon
3. Małgorzata Mazur-Wysocka
4. Anna Michalak
5. Krzysztof Mościbrocki
6. Bogumił Pliszka - referent
7. Ireneusz Rek

na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r. poz. 1113 z późn. zm.) oraz art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r. poz. 594 z późn. zm.)

uchwala, co następuje:

Stwierdza się nieważność § 7 ust. 2 pkt 1 i ust. 3, § 8 oraz § 9 Uchwały Nr VII/41/2015 Rady Miejskiej w Kisielicach z dnia 6 maja 2015 r. w sprawie zwolnień od podatku od nieruchomości w ramach pomocy o charakterze de minimis.

Uzasadnienie

Rada Miejska w Kisielicach w dniu 06 maja 2015 r. podjęła Uchwałę Nr VII/41/2015 w sprawie zwolnień od podatku od nieruchomości w ramach pomocy o charakterze de minimis.

W dniu 14 maja 2015 r. przedmiotowa Uchwała wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Olsztynie, celem zbadania jej postanowień pod względem zgodności z prawem.

Pismem z dnia 21 maja 2015 r. zawiadomiono Gminę Kisielice, iż Uchwała ta będzie rozpatrywana na posiedzeniu Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Olsztynie w dniu 27 maja 2015 r.

Zgodnie z art. 18 ust. 3 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych, w posiedzeniu kolegium ma prawo uczestniczyć przedstawiciel podmiotu, którego

sprawa jest rozpatrywana. Przedstawiciel Gminy Kisielice nie uczestniczył w posiedzeniu Kolegium Izby.

Stosownie do art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych, orzekanie o nieważności uchwał i zarządzeń, w sprawach wymienionych w art. 11 ust. 1 wyżej wymienionej ustawy, zastrzeżono dla kolegium regionalnej izby obrachunkowej. Przepis art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych stanowi, że właściwość rzeczowa regionalnych izb obrachunkowych obejmuje uchwały i zarządzenia podejmowane przez organy jednostek samorządu terytorialnego w sprawach podatków i opłat lokalnych, do których mają zastosowanie przepisy ustawy Ordynacja podatkowa.

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Olsztynie badając przedmiotową Uchwałę na posiedzeniu w dniu 27 maja 2015 r. ustaliło, co następuje:

Rada Miejska w Kisielicach w Uchwale Nr VII/41/2015 z dnia 6 maja 2015 roku:

w § 7 ust. 1 pkt 2 zobowiązała przedsiębiorców do złożenia wraz z wnioskiem o udzielenie zwolnienia wszystkich zaświadczeń o pomocy de minimis lub pomocy de minimis w rolnictwie i rybołówstwie, jakie otrzymał w roku, w którym ubiega się o pomoc, oraz w ciągu 2 poprzedzających go lat, albo oświadczenia o wielkości pomocy de minimis otrzymanej w tym okresie, albo oświadczeń o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie,

w § 7 ust. 3 postanowiła, że organ podatkowy po złożeniu wniosku, o którym mowa w ust. 1, stwierdza spełnienie warunków uprawniających do zwolnienia wydając decyzję w trybie przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. 2012 r. poz. 749 ze zm.). Jednocześnie podatnik otrzymuje zaświadczenie stwierdzające, że udzielona pomoc publiczna jest pomocą de minimis,

w § 8 uchwały postanowiła:

ust. 1 - W przypadku niedotrzymania warunków zwolnienia opisanych w § 1, § 3, § 4, uchwały następuje utrata prawa do zwolnienia za cały okres, którego dotyczy niedotrzymanie warunków,

ust. 2 - Przedsiębiorca jest zobowiązany powiadomić organ udzielający pomocy pisemnie o utracie prawa do zwolnienia z podatku od nieruchomości na podstawie uchwały w terminie 14 dni od dnia powstania okoliczności powodujących jego utratę,

ust. 3 – Organ podatkowy ma prawo kontroli spełniania przez podatnika warunków uprawniających do zwolnienia, o którym mowa w § 1. Na podatniku ciąży obowiązek wykazania organowi podatkowemu, iż spełnia on warunki do korzystania ze zwolnienia przez cały czas jego obowiązywania,

ust. 4 – W przypadku utraty prawa do zwolnienia przedsiębiorca zobowiązany jest do zapłaty podatku od nieruchomości wraz z odsetkami za zwłokę zgodnie z procedurą określoną w przepisach ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa,

w § 9 uchwały postanowiła:

Zwolnienie podatkowe ujęte w niniejszej Uchwale może być udzielone tylko jednorazowo, co oznacza, że przedsiębiorca korzystający ze zwolnienia nie będzie mógł z niego korzystać ponownie w przypadku zmian organizacyjno-prawnych, którym będzie podlegało przedsiębiorstwo podatnika (dotyczy to również nabycia przedsiębiorstwa i wynikającego z tej czynności następstwa prawnego). Ograniczenie to nie dotyczy przypadków, gdy podlegające zmianom organizacyjno-prawnym przedsiębiorstwo podatnika uruchamia nową działalność gospodarczą, zwiększając przy tym istniejący stan zatrudnienia przy wykorzystaniu nowych przedmiotów opodatkowania, dotychczas nie ujmowanych w deklaracji na podatek od nieruchomości.

Zgodnie z art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity Dz. U. z 2014 r. poz. 849 z późn. zm.) rada gminy, w drodze uchwały, może wprowadzić inne zwolnienia przedmiotowe niż określone w ust. 1 tego przepisu oraz w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 2 października 2003 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw (Dz. U. Nr 188, poz. 1840 ze zm.). Stosownie do art. 20 b ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, w przypadkach, o których mowa m. in. w art. 7 ust. 3, jeżeli uchwała rady gminy przewiduje udzielenie pomocy publicznej, to powinna być podjęta z uwzględnieniem przepisów dotyczących pomocy publicznej.

Przedmiotowa Uchwała spełnia warunek określony w art. 7 ust. 3 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej. Powinna być więc podjęta z uwzględnieniem przepisów dotyczących pomocy publicznej.

Zasady udzielania pomocy publicznej, w tym pomocy dla przedsiębiorców uregulowane zostały między innymi w ustawie z dnia 30 kwietnia 2004 roku o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (tekst jednolity Dz. U. z 2007 r. Nr 59 poz.404 ze zm.), rozporządzeniach Komisji Europejskiej, w tym

rozporządzeniu Komisji Europejskiej nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis oraz rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 2008 r. w sprawie warunków udzielania zwolnień od podatku od nieruchomości oraz od środków transportowych, stanowiących regionalną pomoc inwestycyjną (Dz. U. Nr 146, poz. 927).

Wobec powyższego, na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych Rada Miejska w Kisielicach mogła, w drodze uchwały, wprowadzić jedynie inne zwolnienia przedmiotowe, które dotyczą wyłącznie przedmiotu opodatkowania, a więc nieruchomości wykorzystywanych do różnego rodzaju działalności. Cechy przedmiotu zwolnienia powinny zostać w uchwale tak określone, żeby dotyczyły nieoznaczonego indywidualnie podatnika i by nie była możliwa identyfikacja konkretnego podatnika. Rada Miejska w Kisielicach nie posiada natomiast kompetencji do określania zasad udzielania zwolnień w podatku od nieruchomości, warunków, jakie podatnik musi spełnić by takie zwolnienie uzyskać, rodzaju dokumentów, jakie powinny być przedkładane celem uzyskania zwolnienia, nakładania na podatnika obowiązku powiadamiania organu udzielającego pomocy o utracie prawa do zwolnienia i postanowienia o utracie prawa do zwolnienia w powyższym przypadku.

Rada Miejska w Kisielicach nie posiada też kompetencji do zamieszczania w przedmiotowej Uchwale postanowień dotyczących kontroli podatnika, zobowiązania podatnika do zapłaty podatku od nieruchomości wraz z odsetkami w przypadku utraty prawa do zwolnienia, a także do wprowadzania dodatkowych szczegółowych postanowień dotyczących zwolnienia podatkowego, nieuwjętych w § od nr 1 do nr 6 przedmiotowej uchwały. Również, powołane w § 2 ust. 1 badanej uchwały, Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. U. UE.L.2013.352.1 z 2013 r.) nie przyznaje radzie gminy kompetencji do stanowienia przepisów w powołanym wyżej zakresie, gdyż każdy podatnik nabywa zwolnienie z mocy samej uchwały, po spełnieniu warunków zawartych w powołanych wyżej przepisach dotyczących zasad udzielania pomocy publicznej.

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Olsztynie stwierdza, że przedstawione powyżej postanowienia badanej Uchwały przekraczają ustawowy zakres upoważnienia, udzielonego organowi stanowiącemu gminy w art. 7 ust. 3

ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, do wprowadzania w podatku od nieruchomości wyłącznie zwolnień przedmiotowych.

W tym stanie rzeczy Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Olsztynie uznało, iż należy stwierdzić nieważność badanej Uchwały w zakresie § 7 ust. 2 pkt 1 i ust. 3 oraz § 8 i § 9 z uwagi na brak podstaw prawnych do regulowania, w drodze uchwały organu stanowiącego gminy, wyżej wymienionych zagadnień.

Zgodnie z ukształtowaną linią orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego przyjąć należy, iż do rodzajów naruszeń przepisów skutkujących nieważnością uchwały organów jednostek samorządu terytorialnego (lub jej części) zaliczyć należy naruszenia: przepisów wyznaczających kompetencje do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego – przez wadliwą ich wykładnię oraz przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał (np. wyrok NSA z 11 lutego 1998 r. sygn. akt II SA/Wr 1459/97).

Biorąc powyższe pod uwagę, Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Olsztynie postanowiło, jak w sentencji.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega publikacji w Dzienniku Urzędowym Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

Na niniejszą uchwałę Kolegium RIO w Olsztynie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie, w terminie 30 dni od daty jej otrzymania, za pośrednictwem tutejszej Izby.

